

Герасименко Юрій Георгійович

Біографія

Юрій Георгійович Герасименко (20 жовтня 1927, м. Харків — 17 січня 1985, Харків) — український радянський поет, прозаїк, перекладач, фантаст, критик.

Герасименко Юрій Георгійович народився 20 жовтня 1927 року в м. Харкові в сім'ї службовця.

Закінчив філфак Харківського університету (1951). Викладав українську мову й літературу в сільській школі на Харківщині.

Член КПРС з 1956.

Творчість

Писав українською мовою. Друкуватись почав як поет в 1944 році. Член СП СРСР з 1956 року.

Твори

Збірки віршів:

"Повноліття" (1952)

"Напровесні" (1955)

"Круті дороги" (1957)

"Людина на шляху" (1958)

"Про Сашка і Дружка" (1958)

"Моїм однодумцям" (1959)

"Земля отцов" (1960)

"Ми — однолюби" (1960)

"Подих бурі" (1961)

"Тарасова зоря" (1962)

"Іменем любові" (1963)

"Ясениця" (1964)

"Лірика" (1967)

"Дорошів Яр" (1968)

"Високий світ" (1970)

"Запах хліба" (1972)

"Вібране" (1973)

"Поезії" (1977)

"Березень" (1978)

"Ой, видно село" (1981)

"Мій вітер" (1984)

"Двоє у світі" (1985)

Збірки н.-ф. повістей та оповідань:

"Коли вмирає Безсмертний" (1964)

"Кожен побачить сонце" (1965)

Повісті-казки:

"Наталка і Великий Вітер" (1967)

Книжка критичних статей:

"Знай високе місце своє" (1979)